

Հարբորտը «Մարթա Վաշինկթոն» նաւով վերադարձաւ Ամերիկա և նուի վրա էլ պատրաստեց իր տեղեկագիրը՝ ստորագրւած 16 հոկտ. 1919թ.*):

Այդ տեղեկագրի մէջ զօրավար Հարբորտը խտացրել էր երեսուն օր-ւայ ճամբորդութեան ընթացքին հաւաքած տեղեկութիւններն ու հանած եղրակացութիւնները: Շատ էլ միտիթարական չէին նրանք հայերի համար: Նա պնդում էր, որ ծրագրւող Հայաստանում հայերը երբեք մեծամասնութիւն չեն կազմել, իսկ այժմ՝ ևս առաւել, որ հայ ժողովուրդը օժտւած է դրական յատկութիւններով, բայց չգիտէ յարմարել իր շրջապատին: Հայերը պէտք ունեն արտաքին հոգատարութեան, և Միացեալ-Նահանգները պէտք է ընդունեն հոգատարութիւնը, բայց ո՛չ միայն Հայաստանի: Հարբորտը առաջարկում էր միացնել ամբողջ Թիւրքահայաստանը, Անատոլիան, Պոլիսը, Թրակիան և Անդրկովկասը մէկ մանդատի տակ: Այդ դէպքում Ամերիկան կարող է ստանձնել հոգատարութիւնը: Յօդուտ մանդատն ընդունելու Հարբորտը բերում էր 14 հիմք, ընդդէմ՝ 13: Մի եղրակացութիւն, որ, ի հարկէ, ոչնչով չէր կարող ուժեղացնել Վիլսոնի գիրքը և, ընդհակառակը, ջուր էր լեցնում վիլսոնեան քաղաքականութեան թշնամիներին ջրաղացի վրա:

Եւրոպայում արւած քայլերին զուգընթաց՝ Հայաստանի կառավարութիւնը աշխատում էր հարեանների հետ էլ համակեցութեան եթէ ոչ լաւագոյն, դէթ տանելի ձևեր ստեղծել: Այս նպատակով կատարւում էին մասնաւոր տեսակցութիւններ, տեսակէտների դրաւոր փոխանակութիւններ, խորհրդաժողովներ և այլն: Այս ուղղութեամբ մասնաւորապէս եռանդուն գործունէութիւն էին ցոյց տալիս Հայաստանի Հանրապետութեան Բազուի դիւանագիտական ներկայացուցիչ Տ. Բէզզադեանը և Թիֆլիսի ներկայացուցիչ Լ. Եւանդուլեանը՝ երկուսն էլ յարգւած, ձեռնհաս և ազդեցիկ գործիչներ, որոնց ներկայութիւնը Թիֆլիսում ու Բազում, մանաւանդ Տ. Բէզզադեանի հմուտ ներկայացուցչութիւնը խոշոր օգուտներ էին բերում Հայաստանին: 1919 թւի վերջերին Լ. Եւանդուլեանը**), հիւանդութեան

*) Այս տեղեկագիրը հրատարակւեց 1920թ. Ամերիկեան Եւրակոյտի կողմից: Բացի տեղեկագրից առաքելութիւնը կազմել էր և 12 մասնագիտական տեսութիւններ. 1) Քաղաքական գործօններն ու խնդիրները. 2) Թիւրքիայի և Անդրկովկասի կառավարութիւնը. 3) Թիւրքիայի և Անդրկովկասի պետական և մասնաւոր ֆինանսները. 4) Նոյն երկրներին առևտուրն ու արդիւնաբերութիւնը. 5) Հանրային առողջութիւնն ու առողջապահութիւնը. 6) Ազգաբնակչութիւնը, արդիւնաբերութեան յատկութիւնները, կենցաղը. 7) Կլիման, բնական հարստութիւնները, անասնաբուծութիւնը, երկրագործութիւնը. 8) աշխարհագրութիւնը, հանքային դրժը և սահմանները. 9) Մամուլը Թիւրքիայում և Անդրկովկասում. 10) Մանդատատիրոջ գիւնդական անելիքները. 11) Հաղորդակցութեան միջոցները Փոքր-Ասիայում և Անդրկովկասում. 12) Կենսագրութիւններ:

**) Լ. Եւանդուլեանը վախճանւեց 1920ին: Նա Թիֆլիսի հայ բուրժուական մտաւորականութեան լաւագոյն դէմքերիցն էր՝ զարգացած ու կենցաղագէտ, որ վրացիների ու հայերի մէջ ունեցած իր ազդեցութեամբ և օտարների շրջանում վայելած յարգանքով՝ Հայաստանը ներկայացնում էր վայել արժանապատուութեամբ: